

Lige som de faglige Organisationer og de allerede tidligere bestaaende Forligs- og Voldgiftsinstitutioner indenfor Fagene beskæftiger Landsraadene sig med de almindelige Arbejdsvilkkaar, Løn o. s. v. samt Uenigheder mellem Parterne. Deres særlige Betydning her bestaar i, at deres Kendskab til Forholdene hele Landet over virker til en ensartet og rational Arbejdsordning, og ikke mindst, at den stadige Kontakt mellem Parterne gør det lettere at faa Interessekonflikter løst, før aaben Strid foreligger. Raadene virker for Oprettelse af særlige Mæglingsinstitutioner, og hvor saadanne ikke er oprettede, kan de selv eller Medlemmer af dem træde til med mindst mulig Forberedelse og Formaliteter. Efter Industrial Court Act. af 1919 kan den offentlige Voldgift først gribe ind, naar Fagets Forhandlingsinstitutioner — herunder Whitley-Raadene — har været benyttede.

Af andre og nyere Opgaver, som Raadene har taget op, kan nævnes Forhandlinger med Regeringen om Fagets Stilling til Arbejdsløshedsforsikringen, Ordning af Arbejde paa indskrænket Arbejdstid, Foretagelse af statistiske og andre Undersøgelser, som helst maa have begge Parters Velvillie, Ordning af Spørgsmaal om Oplæring og Tilgang til Faget, Forebyggelse af Ulykker, Sundhedsforhold og Velfærdsindretninger (Pensionskasser o. s. v.).

Raadene i de enkelte Bedrifter (Work Committees) har for en Del deres Oprindelse i Fagforeningernes Tillidsmænd («Shop stewards»), som navnlig kom til at spille en Rolle under Krigen. Der har ikke været saa meget Modsætningsforhold mellem disse Raad og Fagforeningerne, som man har været tilbøjelig til at antage. Skønt Whitley Kommissionen foreslog Bedriftsraad med Repræsentanter for Arbejdsgivere og Arbejdere, er denne Form sjælden. De fleste Bedriftsraad bestaar kun af Repræsentanter for Arbejderne — men hele den udøvende Myndighed i Virksomheden er jo stadig hos Arbejdsgiveren.

I nogle Tilfælde sker Valget under eet for hele Bedriften; oftere sker det dog afdelingsvis. Nogle Steder foretages Valget af Fagforeningernes Tillidsmænd.

Af Spørgsmaal, Bedriftsraadene faktisk har beskæftiget sig med, kan nævnes Forhandling med Arbejdsgiveren om Udnævnelse af Formænd, om Arbejdsmaade og Teknik, Administration og Anvendelse af Bøder for Folk, der kommer for sent, Forhandling om Afskedigelser, Sikkerhedsforanstaltninger m. m.

I Ministeriets Report omtales Raadene som en effektiv Erstatning »for den ikke længere direkte Forbindelse mellem Arbejdsgiver og Arbejder«; og samtidig opfylder de i mange Tilfælde Arbejdernes Ønske om at skaffe sig Indsigt i Industriens og den enkelte Bedrifts Forhold — uden dog som i andre Lande at give sig af med Regnskaberne.

Saa vel indenfor Arbejdernes som indenfor Arbejdsgivernes Organisationer hersker der overvejende Tilfredshed med det engelske »Raadssystem«, der ogsaa har virket styrkende paa selve Organisationsbestrebelse. En ledende Arbejdsgiverrepræsentant har saaledes udtalt sin Paaskønnelse af, at Raadene hjalp til stadig at holde Kontrakten med den anden Part vedlige, at man i højere Grad fik de daarlige Arbejdsgivere med, og at Arbejdet i Raadene har ført til, at Arbejdsgiverne i mange Tilfælde har faaet Interesse for deres Folk; paa den anden Side fandt vedkommende, at Arbejderne til at begynde med ofte havde været repræsenteret i Bedriftsraadene ved uheldige — og yderliggaaende — Personer. Utilfredshed med Raadene maa navnlig søges i yderliggaaende Arbejderkredse.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om almindelig Arbejderrepræsentation i England og Statens Stilling hertil kan der endelig være Anledning til at nævne:

- 1) at der efter Loven om Minimalløn oprettedes Raad, som i de daarligst organiserede Fag ikke alene fastsætter selve Lønnen, men øver Indflydelse paa andre Arbejdsbetingelser og virker som forhandlende Organ mellem Arbejdsgivere og Arbejdere,
- 2) at der i Henhold til en Lov af 1921 ved en Overenskomst af 1922 oprettedes Raad for Jernbanerne, og
- 3) at der findes en særlig Raadsordning for Kulgruberne, hvis Gennemførelse imidlertid er stødt paa Modstand.